

Program nauczania przedmiotu

HISTORIA I KULTURA NIEMIEC – POZNAJMEY HISTORIĘ I KULTURĘ NASZYCH PRZODKÓW

II etap edukacyjny – Szkoła Podstawowa

Spis treści:

1. Ogólna charakterystyka programu
2. Podstawy prawne
3. Ogólne cele kształcenia i wychowania
 3. 1. Szczegółowe cele kształcenia i wychowania
4. Procedury osiągania celów kształcenia i wychowania
5. Opis złożonych osiągnięć ucznia i propozycje metod ich oceny
 5. 1. Przykładowy Przedmiotowy System Oceniania
6. Rozkład materiału nauczania

1. Ogólna charakterystyka programu

Drogie Koleżanki, Drodzy Koledzy –niniejszym przedłożony program nauczania kierowany jest do wszystkich, którzy w ramach II etapu edukacyjnego uczą „Historii i kultury Niemiec” celem zachowania tożsamości narodowej, etnicznej i językowej. Program zakłada realizację wytycznych rozporządzenia Ministerstwa Edukacji Narodowej z 4.4.2012 dotyczącego dodatkowych zajęć, których treści i cele nie są ujęte w podstawie programowej, oraz daje nauczycielom wszechstronną, aktualną, jednolitą, ciągłą i urozmaiconą bazę do prowadzenia zajęć z tego przedmiotu. Aby zagwarantować ciągły postęp i uniknąć dublowania treści, program obejmuje nauczanie na etapie szkoły podstawowej.

Znając organizacyjne i merytoryczne trudności związane z tym przedmiotem, postuluje się następujące zasady i wyraźnie wskazuje na to, że...

- ... podane tematy zajęć,
- ... zalecane metody nauczania,
- ... niniejsze formy pracy na zajęciach,

są to jedynie przykłady, z których nauczyciele mogą wybrać odpowiednie materiały i formy pracy, pasujące do poziomu językowego swych uczniów:

1. By sprostać potrzebom uczniów, punktem wyjściowym w procesie planowania zajęć powinien być zawsze poziom lub poziomy znajomości języka każdej z uczących się grup. Poziom lub poziomy znajomości języka decydują o wyborze i opracowaniu zagadnień lekcyjnych i sprawności w myśl dydaktycznej redukcji (minimalizacja).

2. Metody prowadzenia zajęć powinny kierować się zaleceniami ogólnodydaktycznymi i przedmiotowo-dydaktycznymi

3. Indywidualizacja pracy uczniów i wewnątrzklasowe zróżnicowanie językowe w grupie uczących powinny stać się naczelnymi hasłami metodycznymi zajęć i

powinny określać formy pracy uczniów na zajęciach.

4. Pod pojęciem przekazu narodowego dziedzictwa kultury należy rozumieć historię i kulturę Niemiec.

Program ten jest przewidziany na minimum 30 godzin lekcyjnych przypadających na drugi etap edukacyjny – i uzupełnia merytorycznie i metodycznie zajęcia z języka niemieckiego jako języka mniejszości. Tematycznie program ukierunkowany jest na zdolności psychologiczne i fizjologiczne uczniów oraz łączy specjalistyczną wiedzę przedmiotową ze sprawnościami realizowanymi na zajęciach z niemieckiego jako języka mniejszości.

2. Podstawy prawne.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 kwietnia 2012 r. w sprawie publicznych zadań umożliwiających podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej uczniów należących do mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym.

3. Ogólne cele kształcenia i wychowania

Wszyscy nauczyciele, wśród nich również nauczyciele historii i kultury Niemiec, wspierają wszechstronny rozwój uczniów. Kierują się oni zasadą równoważenia i harmonijnego realizowania zadań w zakresie nauczania, kształcenia umiejętności uczniów oraz wychowania.

W najszerszym rozumieniu realizacji celów kształcenia i wychowania podstawa programowa kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych zakłada:

- przyswojenie przez uczniów określonego zasobu wiadomości na temat faktów, zasad, teorii i praktyk;
- zdobycie przez uczniów umiejętności wykorzystania posiadanych wiadomości podczas wykonywania zadań i rozwiązywania problemów;
- kształtowanie u uczniów postaw warunkujących sprawne i odpowiedzialne

funkcjonowanie we współczesnym świecie (tolerancji, respektu i wzajemnego zrozumienia, empatii, przeciwdziałania stereotypom).

- wykształcenia pozytywnego obrazu Niemiec.

Uczeń kończący Szkołę Podstawową powinien wykazać się umiejętnościami, które kształtowane są w ramach przedmiotu „Historia i kultura Niemiec”. Wśród nich odnajdujemy:

- czytanie –umiejętność rozumienia, wykorzystywania i refleksyjnego przetwarzania tekstów, w tym tekstów kultury, prowadządo osiągnięcia własnych celów, rozwoju osobowego oraz aktywnego uczestnictwa w życiu społeczeństwa;
- myślenie naukowe –umiejętność wykorzystania wiedzy o charakterze naukowym do identyfikowania i rozwiązywania problemów, a także formułowania wniosków opartych na obserwacjach empirycznych dotyczących przyrody i społeczeństwa;
- umiejętność komunikowania się w języku ojczystym i w językach obcych, zarówno w mowie, jak i w piśmie;
- umiejętność sprawnego posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi;
- umiejętność pracy zespołowej.

3. 1. Szczegółowe cele kształcenia i wychowania

Chociaż przedmiot o nazwie„Historia i kultura Niemiec” jako przedmiot dodatkowy nie jest częścią składową podstawy programowej, powinien realizować ogólne cele kształcenia i wychowania (oparte na celach zajęć z niemieckiego jako języka mniejszości).

Tam, gdzie jest to możliwe, w tematyce zajęć powinny pojawić się regionalne odniesienia...

Zdobywanie konkretnych umiejętności przez uczniów, określonych w podstawie programowej, zawiera się w dwóch obszarach wymagań ogólnych:

1. Zrozumienie własnego dziedzictwa narodowego lub etnicznego.
2. Analiza i interpretacja materiałów historycznych, ilustracyjnych i

kartograficznych.

Treści nauczania –wymagania szczegółowe są jeszcze dokładniej sformułowanymi oczekiwaniami dotyczącymi umiejętności, jakimi powinien wykazać się uczeń w zakresie historii i kultury Niemiec.

I. Rozumienie specyfiki swego dziedzictwa narodowego.

Uczeń:

- 1) zna autentyczne teksty historii i kultury ważne dla poczucia tożsamości narodowej lub etnicznej i przynależności do wspólnoty europejskiej oraz światowej;
- 2) dostrzega różne wzorce postaw społecznych, narodowych, obywatelskich, obyczajowych, kulturowych, moralnych, religijnych i w ich kontekście kształtuje swoją tożsamość;
- 3) zna podstawowe fakty z życia mniejszości narodowej lub etnicznej oraz operuje słownictwem związanym z życiem mniejszości narodowej lub etnicznej w Polsce;
- 4) najważniejsze (podstawowe) tematy, motywy, toposy charakterystyczne dla historii narodowej.

II. Analiza i interpretacja materiałów historycznych, ilustracyjnych i kartograficznych.

Uczeń będzie:

- 1) zachęcany do zastanowienia i przedyskutowania wydarzeń historycznych i kulturalnych;
- 2) mógł wgłębić się w historyczne wydarzenia za sprawą odpowiednich metod pracy nauczyciela, filmów i zdjęć;
- 3) zbierać i prezentować informacje o wydarzeniach historycznych i kulturalnych;
- 4) przedstawiać chronologię wydarzeń historycznych lub procesy kulturowe;
- 5) uzupełniać materiały do pracy fachową terminologią;
- 6) sporządzać mapy;
- 7) wydobywać (ekscerpować) informacje z autentycznych tekstów;
- 8) organizować wystawy i projekty;
- 9) tworzyć mapy tematyczne;
- 10) analizować i interpretować życiorysy historyczne i pytać o kulisy danego sposobu

działania;

11) opisywać materiał historyczny (np. mapy, zdjęcia);

12) porządkować procesy historyczne;

4. Procedury osiągnięcia celów kształcenia i wychowania

Na lekcje przychodzą uczniowie chcący pogłębić wiedzę z historii i kultury Niemiec. W ramach przewidzianej tematyki zajęć, uczniom należy dać jak najpełniejszą swobodę w kwestii wyboru metodycznego sposobu podejścia do tejże tematyki i wspólnego określania form pracy na lekcji. Aby merytorycznie zainteresować uczniów na zajęciach, klasyczna forma lekcji frontalnych powinna zostać wzbogacona poprzez zastosowanie metod komunikatywnych i aktywizujących. By móc merytorycznie zrealizować program, wymaga się od nauczyciela, aby był w stanie tak dydaktycznie „zminimalizować” proponowaną tematykę, by w efekcie, bez najmniejszych zafałszowań, przekazać wiedzę o najważniejszych naukowych poglądach i faktach. Dydaktyczna zasada „mniej znaczy więcej” powinna być w pełni stosowana w czasie lekcji. Powinno się zerwać z czystym uczeniem o danych i faktach na korzyść zajęć ukierunkowanych na pewien problem. Zajęcia powinny uzupełniać historyczne materiały źródłowe i autentyczne materiały ikonograficzne, by stwarzać podstawę do stosowania języka niemieckiego. W tym miejscu należy wyraźnie wskazać na to, iż kwestią kluczową powinno być wykształcenie pozytywnego obrazu Niemiec. Miejsce tradycyjnego zadania domowego powinno zająć krótkie przygotowywanie lub utrwalanie poruszanych wiadomości w formie projektu, prezentowanego w klasyczny sposób (plakaty) lub z uwzględnieniem nowoczesnych technologii informacyjnych (prezentacja powerpoint).

5. Opis złożonych osiągnięć ucznia i propozycje metod ich oceny

Po zakończeniu nauki z przedmiotu Historia i Kultura Niemiec uczeń powinien:

- zrozumieć wypowiedzi i intencje w języku niemieckim
- czytać płynnie, wyszukując informacje określone w poleceniach

- stosować specjalistyczne słownictwo
- tworzyć wypowiedzi pisemne/opowiadania
- znać teksty historyczny oraz teksty związane z kulturą Niemiec
- znać przedstawicieli różnych dziedzin kultury Niemiec
- znać sławne osobistości Niemiec

5. 1. Przykładowy Przedmiotowy System Oceniania

Podstawa prawna do opracowania Przedmiotowego Systemu Oceniania:

1. Rozporządzenie MENiS z dnia 07.09.2004r.

2. Statut szkoły

3. Wewnątrzszkolny System Oceniania

Ocenianie na „Historii i kulturze Niemiec” wliczane jest do średniej ocen uczniów, jednak nie ma wpływu na promocję lub ukończenie szkoły, ponieważ chodzi tu o dodatkowy przedmiot, uzupełniający program nauczania.

Zaleca się dostosowanie oceniania z tego przedmiotu do wewnątrzszkolnych regulacji, obowiązujących dla nauczania języka niemieckiego lub języka niemieckiego jako języka mniejszości. Z powodu zbyt dużego obciążenia uczniów na przedmiotach obowiązkowych zaleca się jednak zrezygnowanie z przeprowadzania testów, prac klasowych i zadań domowych na tym przedmiocie.

Formy kontroli i oceniania osiągnięć uczniów:

- odpowiedzi ustne –zwłaszcza aktywność na lekcji, czytanie, mówienie, odpowiedzi na wskazane pytania
- prace poszerzające wiedzę, np. opowiadanie, referat lub prezentacja multimedialna
- wiadomości w zakresie historii, regionalizmu regionu i krajów niemieckojęzycznych;
- prace długoterminowe (np. projekty), są pracami, które ocenia się pod względem zaplanowania, samodzielności, wartości merytorycznej, pomysłowości, oryginalności, estetyki wykonania, możliwości ucznia i terminowości projekty oceniane są wg wytycznych ustalonych w szkole;
- praca w grupie oceniana jest na podstawie zaangażowania poszczególnych osób należących do grupy;

Przykładowa skala oceniania sprawdzianów i kartkówek:

100% – celujący

90 – 99% – bardzo dobry

70 – 89% – dobry

50 – 69% – dostateczny

35 – 49% – dopuszczający

0 – 34% – niedostateczny